

خلاصه درس چهارم فلسفه‌ی دوازدهم انسانی

* کanal آموزش فلسفه دوازدهم انسانی در پیام رسان گپ *

<https://gap.im/falsefe12>

لینک کanal در پیام رسان گپ

خلیل شبانی نژاد دبیر فلسفه و منطق - شهرستان لامرد

کدام تصویر از جهان؟

صفحه ۲۱ تا ۲۷

«اتفاق»

از کلماتی است که در گفتگوهای روزمره همه اقوام و ملل کاربرد دارد. مردم برخی امور را «اتفاقی» و «تصادفی» می‌شمارند و برخی دیگر را نه. برخی از فیلسوفان نیز گاهی از واژه «اتفاق» استفاده کرده‌اند.

اتفاق در نگاه برخی فلاسفه

دموکریتوس، فیلسوف یونان باستان، معتقد بود که ماده اولیه تشکیل دهنده جهان، اتم‌ها و ذرات ریز تجزیه ناپذیر و غیر قابل تقسیمی هستند که در فضای غیرمتناهی پراکنده بوده و به شکلی سرگردان حرکت میکرده اند. برخورد **اتفاقی** این ذرات سرگردان سبب پیدایش عناصر و اشیای فعلی در جهان شده است.

اتفاق در نگاه برخی زیست‌شناسان

برخی دانشمندان زیست‌شناس، میگویند: از ابتدای پیدایش موجود زنده بر روی زمین، جانداران بی‌شماری پدید آمده اند که بیشتر آنها، به علت ناسازگاری با محیط زندگی، از بین رفته‌اند. فقط آن دسته از جانداران که تغییرات بدنی آنها **اتفاقی** سازگار با محیط بوده به حیات خود ادامه داده، رشد کرده‌اند و تکثیر شده اند.

اتفاق در نگاه برخی فیزیک دافان

برخی از دانشمندان احتمال می دهند که جهان کنونی ما، یعنی این میلیاردها کهکشان، براثر یک انفجار بزرگ - مه بانگ - آغاز شده و به تدریج گسترش یافته است. این بیان باعث شده برخی تصور کنند پیدایش این جهان، اتفاقی و بدون یک علت وجوددهنده بوده است.

نگاه فیلسوفان، به مفاهیم عامیانه:

یکی از اقدامات مؤثر و مهم فیلسوفان، دقت در مفاهیم عامیانه و نقد و تصحیح یا تعمیق آنها بوده است. ابن سینادر مهمترین کتاب فلسفی خود، یعنی «الهیات شفا» درباره «اتفاق» و مفاهیم دیگری از قبیل «شانس» سخن گفته و تلاش کرده نظر مردم را در مورد این مفاهیم تصحیح نماید. امروزه مفهوم اتفاق نه تنها نزد عامه مردم بلکه بر زبان برخی دانشمندان نیز جاری میشود

برخی از آثار و نتایج اصول مربوط به علیت

اعلیت	لازم و نتیجه اصل
۱ اصل علیت	۱ ارتباط و پیوستگی میان هر شیء و منشاً آن
۲ اصل وجوب بخشی علت به معلول	۲ تخلف ناپذیری و حتمیّت در نظام هستی
۳ اصل سنخیت میان علت و معلول	۳ نظم و قانونمندی‌های معین میان دسته‌های مختلف پدیده‌ها

معانی اتفاق

اتفاق در معانی چهار گانه زیر به کار می رود

معنای اول اتفاق:

این است که میان حوادث جهان و پدیده‌های آن هیچ رابطه ضروری نیست؛ مثلًا چه بسا همه عوامل پیدایش باران موجود باشد، اما باران نبارد و چه بسا مثلاً بدون وجود ابر و مانند آن، خود به خود باران ببارد.

معنای دوم اتفاق:

این است که سنتی میان اشیا و آثار آنها نیست. چه بسا که از یک پدیده‌ای اثری ظاهر شود که هیچ ربطی به آن ندارد؛ مثلاً حرارت سبب یخ بستن آب و آفتاد سبب تاریکی شود.

معنای سوم اتفاق:

نبودن غایت و هدف خاص در حرکات و نظم جهان است؛

بدین معنا که این حرکات و نظام‌ها به سمت غایت و هدف معینی به پیش نمی‌روند.

معنای چهارم اتفاق:

عبارت است از رخدادن حوادث پیش‌بینی نشده.

به طور مثال، شخصی برای خرید به فروشگاهی مراجعه می‌کند و دوست خود را هم در آن فروشگاه می‌بیند، بدون اینکه قبل از آمدن دوستش خبر داشته باشد و آن را پیش‌بینی کرده باشد.

بررسی و نقد معنای چهارگانه اتفاق

بررسی معنای اول اتفاق: (میان حادث جهان و پدیده‌های آن هیچ رابطه ضروری نیست)

فیلسوفی را سراغ نداریم که به طور صریح و روشن با معنای اول اتفاق موافق باشد.

همه فیلسفه‌ان چنین اتفاقی را انکار می‌کنند و می‌گویند چون هر معلولی به علت نیاز دارد و یک رابطه ضروری میان علت و معلول آن است، نمی‌شود که میان حادث رابطه‌ای ضروری برقرار نباشد.

عنوان مثال:

اگر عوامل پیدایش باران وجود داشته باشد حتماً باران خواهد بارید. البته، برخی از مردم که از تمام اجزای یک علت آگاه نیستند، گاهی فکر می‌کنند که در برخی موارد، در عین وجود علت، معلول آن پدید نیامده است و براین اساس، می‌پندازند، میان علت و معلول، رابطه ضروری وجود ندارد.

توضیح بیشتر: علت تامه و علت ناقصه

در مواردی که معلول، از مجموعه‌ای از عوامل پدید می‌آید، هریک از عوامل را «علت ناقصه» و مجموعه آن عوامل را «علت تامه» می‌نامند
مثلًا:

برای دوختن لباس به پارچه، طرح و الگو، هدف و غایت از دوختن آن لباس و خیاط نیاز داریم به مجموعه این چهار مورد با هم علت تامه و به یک یا دو یا سه مورد از آنها به تنها یکی علت ناقصه گویند.
با بودن علت تامه شیء بوجود می‌آید ولی با علت ناقصه شیء بوجود نمی‌آید.

حال، ممکن است گاهی علت تامه فراهم شود اما چون ما همه علل و عوامل را نمی‌شناسیم درنتیجه تصور کنیم که آن شیء بدون فراهم شدن همه علل و عوامل بوجود آمده است و در نتیجه بگوییم: میان علت و معلول آن، رابطه ضروری برقرار نیست. و در حالی که اگر همه عوامل فراهم نبود شیء بوجود نمی‌آمد و عدم اطلاع و جهل نسبت به علل و عوامل سبب این موضوع است، نه نبودن رابطه ضروری.

بررسی معنای دوم اتفاق: (سنخیتی میان اشیا و آثار آنها نیست)

اتفاق به این معنا نیز از نظر بسیاری از فلاسفه، از جمله ابن سینا و ملاصدرا و علامه طباطبایی و برخی فیلسفه‌دان اروپایی، امکان پذیر نیست؛

زیرا

- ۱- قبول این معنای اتفاق، نفی اصل سنخیت علت و معلول را به دنبال دارد.
- ۲- به هیچ کاری دست نخواهد زد؛ مثلاً نمی‌تواند برای رفع عطش آب بیاشامد؛ زیرا میان آب و رفع عطش رابطه‌ای مشاهده نمی‌کند.
- ۳- چنین فردی نمی‌تواند نظم و هماهنگی موجود در طبیعت را تبیین کند و دلیل آن را به دست آورد.
- ۴- نمی‌تواند دانشمندان را به کشف علل پدیده‌ها تشویق نماید.
- ۵- بی‌اعتباری همه علوم و بی‌اعتنایی به آنها را به دنبال دارد
- ۶- متناقض با یک هستی نظام مند و قانون مند است.

بررسی معنای سوم اتفاق: (نیوتن غایت و هدف خاص در حرکات و نظم جهان)

اثبات یا نفی اتفاق به معنای سوم نیازمند دقت و تأمل بیشتر است.
پذیرفتن این معنای اتفاق، نفی «علت نخستین جهان» و «آفریننده» را به دنبال دارد،

زیرا

غایتمند بودن جهان بدان معناست که مجموعه حوادثی که در جهان رخ می‌دهد، هدف و غایت معین و از پیش تعیین شده‌ای را دنبال می‌کند و قبول این غایت مندی فقط با قبول علت نخستین و علت العلل، یعنی قبول آفریننده امکان پذیر است.

فلسفه نسبت به این معنای اتفاق به دو دسته تقسیم شده‌اند:

- ۱- آن دسته از فلاسفه که برای جهان علت نخستین و آفریننده را اثبات می‌کنند، معتقدند که این نوع اتفاق هم مانند دو معنای اول امکان پذیر نیست و همه حوادث جهان از ابتدا تاکنون و در آینده در جهت یک هدف و غایت از پیش تعیین شده قرار دارند.
به عبارت دیگر: جهانی که ما در آن زندگی می‌کنیم، به سوی کمال خود در حرکت است و مرحله به مرحله کامل‌تر می‌شود.
- ۲- اما آن دسته از فیلسفه‌دان که به خداوند و علت نخستین برای جهان معتقد نیستند، غایت مندی زنجیره حوادث را نیز انکار می‌کنند و حتی وجود فرایندهای تکاملی در جهان را امری اتفاقی به حساب می‌آورند که از پیش تعیین شده نبوده است

بررسی معنای چهارم اتفاق: (رخ دادن حوادث پیش بینی نشده.)

این معنای اتفاق با هیچ یک از اصول و لوازم علیت مخالف نیست.

بنابراین کاربرد درستی دارد و مربوط به علم ناقص و محدود ما نسبت به حوادث پیرامونی است.

عنوان مثال:

چون شخصی که برای خرید به فروشگاه می‌رود، از خارج شدن دوستش از خانه و تصمیم دوستش برای آمدن به فروشگاه اطلاعی ندارد، نمی‌تواند پیش بینی کند که دوستش را در فروشگاه خواهد دید. و الا براساس قاعده علیت و لوازم آن، مجموعه تصمیم‌ها و حرکت‌های این شخص و دوستش سبب شده که آنها یکدیگر را در فروشگاه ببینند و از احوال یکدیگر با خبر شوند

در پناه حق پیروز و موفق و سر بلند باشید